

శ్రీమద్భగవద్గీత : 6 వ అధ్యాయం

ఆత్మసంయమయోగం

: వ్యాఖ్యత :

“అభినవ వ్యాస” , “జ్ఞానప్రపూర్ణ”

శ్రీ దేవశెట్టి చలపతిరావు B.Sc[Ag]

వ్యవస్థాపకులు

ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన పీఠం : చిలకలూరిపేట.

Website : WWW.SRICALAPATHIRAO.COM

Email : care@sricalapathirao.com

Contact : +91 80085 39770 / +91 98862 65225

పూజ్య గురుదేవులు

జ్ఞానప్రపూర్ణ
శ్రీ దేవీశెట్టి చలపతిరావు గారు B.Sc., (Ag)
వ్యవస్థాపకులు : ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానపీఠం, చిలకలూరిపేట

Contact : (Mobile) 80085 39770 / (Land Line) 08647 254716

Email : care@srichalathirao.com

Visit www.srichalathirao.com to listen Pravachanas

ఓం శ్రీ కృష్ణపరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీమద్భగవద్గీత

అథ షష్ఠాధ్యాయః

ఆత్మసమ్యమయోగః

శ్రీ భగవానువాచః-

శ్లో|| అనాశ్రితః కర్మఫలం కార్యం కర్మ కరోతి యః|

స సన్యాసీచ యోగీచ న నిరగ్నిర్న చాక్రియః|| (1)

తా|| భగవానుడంటున్నాడు: ఎవరైతే కర్మఫలంపై ఆసక్తి లేకుండా చేయదగిన కర్మను చేస్తాడో అతడే సన్యాసి. అతడే యోగి. అగ్నిహోత్రాన్ని, కర్మలను విడచినవాడు కాదు.

శ్లో|| యం సన్యాస మితి ప్రాపః యోగం తం విద్ధి పాండవ|

నహ్య సన్యస్త సంకల్పః యోగీ భవతి కశ్చన|| (2)

తా|| అర్జునా! దేనిని సన్యాసమంటారో అదే యోగం అని తెలుసుకో. సంకల్పాలను సన్యసించని వాడెవ్వడూ యోగి కాలేడు.

శ్లో|| ఆరు రుక్ష్లోర్తునేః యోగం కర్మకారణ ముచ్యతే|

యోగా రూఢస్యతస్త్వైవ శమః కారణముచ్యతే|| (3)

తా|| యోగాన్ని (ధ్యానాన్ని) అభిరోహించాలనుకొనే మునికి కర్మసాధన మౌతుంది. యోగాన్ని అభిరోహించిన తర్వాత అతడికి శాంతమే సాధనం.

శ్లో|| యదాహి నేంద్రియార్థేషు సకర్మస్వనుషజ్జితే|

సర్వసంకల్ప సన్యాసీ యోగారూఢ స్తదోచ్యతే|| (4)

తా|| ఇంద్రియ విషయాలలోను, కర్మలలోను ఎప్పుడు మనస్సుకు ఆసక్తి లేకుండాపోతుందో అన్ని సంకల్పాలను ఎప్పుడువిడిచిపెట్టటం జరుగుతుందో అప్పుడు అతణ్ణి యోగారూఢుడు అంటారు.

శ్లో|| ఉద్ధరే దాత్మనాత్మానం నాత్మాన మవసాదయేత్|

ఆత్మైవహ్యత్మనో బంధుః ఆత్మైవలిపురాత్మనః|| (5)

తా|| తనను తానే ఉద్ధరించుకోవాలి. మనస్సును అధోగతికి జారనివ్వరాదు. ఎందుకంటే తన మనస్సే తనకు బంధువు. తన మనస్సే తనకు శత్రువు.

శ్లో|| బంధురాత్మా త్వనస్తస్య యేనాత్మైవాత్మనా జితః|

అనాత్మ నస్తు శత్రుత్వే వర్తేతా త్వైవ శత్రువత్|| (6)

తా|| ఎవరిలోనైతే మనస్సు జయింపబడుతుందో, అట్టి మనస్సు అతడికి బంధువు. ఎవరిలో జయింపబడదో అదేఅతడికి శత్రువై అపకారం చేయటంలో నిమగ్నమై ఉంటుంది.

శ్లో|| జితాత్మనః ప్రశాంతస్య పరమాత్మా సమాహితః|

శోతోష్ణ సుఖదుఃఖోషు తథా మానావమానయోః|| (7)

తా|| శీతోష్ణాలలో, సుఖదుఃఖాలలో, మానావమానాలలో మనస్సు స్వాభీనమై ప్రశాంతంగా ఉన్నవారికి పరమాత్మ సన్నిహితంగా ఉంటాడు.

శ్లో|| జ్ఞాన విజ్ఞాన తృప్తాత్మా కూటస్థో విజితేంద్రియః|

యుక్త ఇత్యుచ్యతే యోగీ సమలోష్ఠాశ్చ కాంచనః|| (8)

తా|| జ్ఞాన విజ్ఞానాలతో తృప్తి చెందేవాడు, ఆత్మలో నిలిచిన వాడు, ఇంద్రియాలను చక్కగా జయించినవాడు, మట్టి - రాయి - బంగారం - వీటిని సమంగా చూచేవాడు యోగయుక్తుడు.

శ్లో|| సుహృన్మిత్రా ర్యుదాసీన మధ్యస్థ ద్వేష్య బంధుషు|

సాధుష్యపిచ పాపేషు సమబుద్ధిర్విశిష్యతే|| (9)

తా|| మంచివారు, స్నేహితులు, శత్రువులు, ఉదాసీనులు, మధ్యస్థులు, ద్వేషింపదగిన వారు, బంధువులు, సాధుపురుషులు, పాపాత్ములు, వీరందరిపట్ల సమబుద్ధి కలిగి శ్రేష్ఠుడుగా ఉంటాడు.

శ్లో|| యోగీ యుంజీత సతతం ఆత్మానం రహసి స్థితః|

ఏకాకీ యత చిత్తాత్మా నిరాశీర పరిగ్రహః|| (10)

తా|| ధ్యానయోగి ఏకాంత ప్రదేశంలో, ఒంటరిగా, ఇంద్రియాలను మనస్సును నిగ్రహించి, ఆశను వీడి, దేనినీ పరిగ్రహించక, ఎల్లప్పుడూ మనస్సును ఆత్మ యందు నిలుపుటకు అభ్యాసం చేయాలి.

శ్లో|| శుచౌదేశే ప్రతిష్ఠాప్య స్థిర మాసన మాత్మనః|

నాత్యు చ్ఛితం నాతి నీచం చైలాజిన కుశోత్తరం|| (11)

తా|| శుచియైన ప్రదేశంలో మరీ ఎత్తు కాకుండా, మరీ లోతు కాకుండా, దర్భచాప, లేడి చర్మం, మెత్తటి బట్టతో స్థిరమైన ఆసనాన్ని తన కొరకు ఏర్పాటు చేసుకోవాలి.

శ్లో|| తత్రై కాగ్రం మనః కృత్యా యతచిత్తేంద్రియ క్రియః|

ఉపవిశ్యా సనేఽఽయుంజ్యాత్ యోగమాత్మ విశుద్ధయే|| (12)

తా|| ఆసనంపై కూర్చొని, మనస్సును ఏకాగ్రం చేసి, ఇంద్రియ మనో వ్యాపారాలని నిగ్రహించి, ఆత్మ శుద్ధి కోసం యోగాన్ని అభ్యసించాలి.

శ్లో|| సమం కాయ శిరోగ్రీవం ధారయ న్న చలం స్థిరః |

సంప్రేక్ష్య నాసికాగ్రం స్వం దిశశ్చానవలోకయన్|| (13)

తా|| శరీరం, మెడ, తల - ఈ మూడింటిని సమంగా - నిటారుగా ఉంచి, కదలకుండా స్థిరంగా కూర్చొని, దిక్కులు చూడకుండా, తన నాసికాగ్రంపై దృష్టిని నిలపాలి.

శ్లో|| ప్రశాంతాత్మా విగత భీః బ్రహ్మచారి వ్రతే స్థితః|

మనస్సంయమ్య మచ్ఛిత్తః యుక్త ఆసీత మత్పరః|| (14)

తా|| ప్రశాంత మనస్సుతో, భయాన్ని విడిచి, బ్రహ్మచర్య వ్రతంలో నిలిచి, మనస్సును నిగ్రహించి, చిత్తాన్ని నాయందే నిలిపి, నన్నే చేరాలనే లక్ష్యంతో ధ్యానంలో కూర్చోవాలి.

శ్లో|| యంజన్మేవం సదాత్మానం యోగీనియత మానసః|

శాంతిం నిర్వాణ పరమాం మత్సం స్థామధి గచ్ఛతి|| (15)

తా|| మనోనిగ్రహంగల యోగి ఎల్లప్పుడూ మనస్సును ఆత్మధ్యానంలో నిలిపి, నాయందేయున్నట్టి మోక్షరూపమైన శాంతిని పొందుతాడు.

శ్లో|| నాత్య శ్చతస్తుయోగోఽస్తి నచైకాంత మనశ్చతః|

నచాతి స్వప్న శీలస్య జాగ్రతో నైవ చార్జున|| (16)

తా|| అర్జునా! ఎక్కువగా తినేవాడికి, అసలు తిననివాడికి, ఎక్కువగా నిద్రపోయేవాడికి, అసలు నిద్రపోకుండా తెల్లవార్లు మేలుకొని ఉండేవాడికి యోగం కుదరదు.

శ్లో|| యుక్తా హార విహారస్య యుక్త చేష్టస్య కర్మసు|

యుక్త స్వప్నావ బోధస్య యోగో భవతి దుఃఖహా|| (17)

తా|| ఆహార విహారాలలో మితంగా ఉండేవారికి, కర్మలు చేయుటలో మితంగా ఉండేవారికి, నిద్ర మెలకువలను సమంగా పాటించేవారికి యోగం దుఃఖాన్ని పోగొట్టేది అవుతుంది.

శ్లో|| యదా వినియతం చిత్తం ఆత్మన్యేవావ తిష్ఠతే|

నిస్స్పహః సర్వకామే భ్యః యుక్త ఇత్యుచ్యతే తదా|| (18)

తా|| ఎప్పుడు చిత్తం బాగా అణచబడి ఆత్మయందే నిలిచిపోతుందో, అన్ని కోరికలపట్ల నిస్స్పహ కలుగుతుందో అప్పుడు అతడు యోగసిద్ధుడైనట్లు.

శ్లో|| యథా దీపో నివాతస్థః నేంగతే సోపమా స్ప్రతా|

యోగీనో యత చిత్తస్య యంజతో యోగమాత్మనః|| (19)

తా|| ధ్యానయోగాన్ని అభ్యాసం చేస్తూ, నిగ్రహించబడిన చిత్తం గల యోగిని గాలిలేని చోట చలించకుండా ఉండే దీపంతో పోల్చి ఉపమానంగా చెబుతున్నాడు.

శ్లో|| యత్రో పరమతే చిత్తం నిరుద్ధం యోగసేవయా|

యత్ర చైవాత్మ నాత్మానం పశ్యన్నాత్మని తుష్యతి|| (20)

తా|| యోగాభ్యాసముచేత ఎప్పుడు మనస్సు నిగ్రహించబడి పరమశాంతిని పొందుతుందో; ఎప్పుడు పరిశుద్ధ మనస్సుచేత పరమాత్మను తనయందే దర్శిస్తూ ఆనందిస్తుంటాడో(అప్పుడు యోగసిద్ధి కలిగినట్లు)

శ్లో|| సుఖమా త్యంతికం యత్తద్ బుద్ధి గ్రాహ్య మతీంద్రియం|

వేత్తియత్ర న చైవాయం స్థిత శ్చలతి తత్త్వతః|| (21)

తా|| అంతలేని, ఇంద్రియగోచరం కాని, బుద్ధికి మాత్రమే తెలిసేది అయిన సుఖం ఏదైతే ఉందో దానిని తెలుసుకొని, ఎప్పుడు తత్త్వం నుండి చలించకుండా స్థిరంగా ఉంటాడో(అప్పుడు యోగసిద్ధి కలిగినట్లు)

శ్లో|| యం లబ్ధ్వాచా పరం లాభం మన్యతే నాభికం తతః|

యస్మిన్ స్థితోన దుఃఖేన గురుణాపి విచాల్యతే|| (22)

తా|| దేనిని పొందిన తర్వాత ఇతరమైన దేనినీ గొప్ప లాభంగా భావించడో, ఎందులో నిలిచి గొప్ప దుఃఖం చేత కూడా చలించకుండా ఉంటాడో (అతడు యోగంలో సిద్ధి పొందినట్లే)

శ్లో|| తం విద్యా దుఃఖ సంయోగ వియోగం యోగ సంజ్ఞితం |

స నిశ్చయేన యోక్తవ్యః యోగోఽనిర్విణ్ణ చేతసా|| (23)

తా|| దుఃఖ సంయోగం నుండి వియోగం కల్పించే ఆ స్థితి యోగం అనబడుతున్నది -అని తెలుసుకో. అట్టి ధ్యానయోగం కలతచెందని మనస్సుతో పట్టుదలతో పొందవలసినది.

శ్లో|| సంకల్ప ప్రభవాన్ కామాన్ త్యక్త్వా సర్వాన శేషతః|

మనసై వేంద్రియ గ్రామం వినియమ్య సమంతతః|| (24)

శ్లో|| శనై శ్శనై రుపరమేత్ బుద్ధ్యా ధృతి గృహీతయా|

ఆత్మ సంస్థం మనఃకృత్వా నకించిదపి చింతయేత్|| (25)

తా|| సంకల్పం వల్ల జనించిన కోరికలన్నింటిని పూర్తిగా విడిచిపెట్టి, మనస్సు ద్వారానే ఇంద్రియ సమూహాన్ని అన్నివైపుల నుండి నిగ్రహించి, పట్టుదలతో కూడిన బుద్ధి చేత మనస్సును మెల్లమెల్లగా శాంతింపజేస్తూ, మనస్సును ఆత్మలో నిలిపి ఇక దేనిని గురించీ చింతించరాదు.

శ్లో|| యతో యతో నిశ్చరతి మనశ్చంచల మస్థిరం|

తతస్తతో నియమ్యేత్ ఆత్మన్యేవ వశం నయేత్|| (26)

తా|| స్థిరం లేని, చంచలమైన మనసు ఎక్కడెక్కడికి వెళ్ళి సంచరిస్తుందో అక్కడక్కడ నుండి దానిని తీసుకొని వచ్చి ఆత్మకు వశం చెయ్యాలి. అంటే ఆత్మలోనే నిలబెట్టాలి.

శ్లో|| ప్రశాంత మనసం హ్యేనం యోగీనం సుఖముత్తమం|

ఉపైతి శాంతి రజసం బ్రహ్మభూత మకల్మషం|| (27)

తా|| రజోగుణం శాంతించి, కల్మషాలు తొలగి, శాంతించిన మనస్సుతో బ్రహ్మభావాన్ని పొందిన ధ్యానయోగికి ఆత్మసంబంధమైన ఉత్తమసుఖం లభిస్తుంది.

శ్లో|| యుంజన్నేవం సదాత్మానం యోగీ విగత కల్మషః|

సుఖేన బ్రహ్మసంస్పర్శం అత్యంతం సుఖ మన్నతే|| (28)

తా||ఈ విధంగా ఎల్లప్పుడూ మనస్సును ఆత్మయందే నిలిపే యోగి కల్మష రహితుడై బ్రహ్మస్పర్శతో కూడిన అత్యంతసుఖాన్ని సులభంగా పొందుతాడు.

శ్లో|| సర్వభూతస్థ మాత్మానం సర్వభూతాని చాత్మని|

ఈక్షతే యోగ యుక్తాత్మా సర్వత్ర సమదర్శనః|| (29)

తా|| యోగయుక్తుడై అంతటా సమత్వాన్ని దర్శించే యోగి అన్ని ప్రాణులను తనలోను, అన్ని ప్రాణులలో తనను దర్శిస్తూ ఉంటాడు.

శ్లో|| యో మాం పశ్యతి సర్వత్ర సర్వంచ మయి పశ్యతి|

తస్యాహం న ప్రణశ్యామి సచమే న ప్రణశ్యతి|| (30)

తా||ఎవరైతే అంతటా నన్ను చూస్తారో, అన్నింటిని నాలో చూస్తారో, అలాంటి వారికి నేను కనిపించకుండా పోను. అతడు నాకు కనిపించకుండా పోడు.

శ్లో|| సర్వభూతస్థితం యోమాం భజత్యే కత్వ మాస్థితః|

సర్వధా వర్తమానోఽపి సయోగీ మయి వర్తతే|| (31)

తా|| అన్ని ప్రాణులలోను ఉన్న నన్ను(ఆత్మను) ఏకత్వంలో నిలిచి ఎవరు చూస్తారో అతడు ఎలా సంచరించినా నాలోనే వర్తిస్తూ ఉంటాడు.

శ్లో|| ఆత్మై పమ్యేన సర్వత్ర సమం పశ్యతి యోఽర్జున!|

సుఖం వాయది వా దుఃఖం సయోగీ పరమో మతః|| (32)

తా|| అర్జునా! ఎవరైతే సుఖంగాని, దుఃఖంగాని, అంతటా - అన్నివేళలా తనదిగా భావిస్తూ, సమంగా చూస్తాడో, అట్టి యోగి శ్రేష్ఠుడని నా అభిప్రాయం.

అర్జున ఉవాచ:-

శ్లో|| యో యం యోగస్త్వయాప్రాశక్తః సామ్యేన మధుసూదన|

ఏతస్యాహం న పశ్యామి చంచలత్వాత్ స్థితం స్థిరాం|| (33)

శ్లో|| చంచలం హిమనః కృష్ణ! ప్రమాధి బలవత్ దృఢం|

తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే వాయోలివ సుదుష్కరం|| (34)

తా|| అర్జునుడంటున్నాడు: మధుసూదనా! ఇప్పుడు నీచేత చెప్పబడ్డ సమత్వ స్థితితో కూడిన యోగం చంచలత్వం వల్ల నిలకడగా స్థిరంగా ఉంటుందని నేను అనుకోవటం లేదు.

తా|| కృష్ణా! మనసు చంచలమైనది. దేహేంద్రియాలకు బాధాకరమైనది, బలమైనది, దృఢమైనది. వాయువును నిగ్రహించటం ఎంత కష్టమో అలాగే ఈ మనస్సును నిగ్రహించటం చాలా కష్టమని నా అభిప్రాయం.

శ్రీ భగవానువాచ:-

శ్లో|| అసంశయం మహాబాహో! మనోదుర్నిగ్రహం చలం|

అభ్యాసే నతు కౌంతేయ! వైరాగ్యేణ చ గృహ్యతే|| (35)

తా|| భగవానుడంటున్నాడు: ఓ మహాబాహుడా! సందేహం లేదు. మనస్సు చలించే స్వభావం గలదే. దానిని నిగ్రహించటం కష్టమే. అయితే కుంతీ కుమారా! అభ్యాసంతోను, వైరాగ్యంతోను అది నిగ్రహించబడుతుంది.

శ్లో|| అసంయతాత్మ నాయోగః దుష్ప్రాప ఇతిమే మతిః|

వశ్యాత్మ నాతు యతతా శక్యోఽవాప్తు ముపాయతః|| (36)

తా|| మనస్సు స్వాధీనంలో లేని వానికి యోగం కష్టమని నా అభిప్రాయం. ప్రయత్నంతో, ఉపాయంతో మనస్సును స్వాధీనంలోనికి తెచ్చుకున్నట్లైతే యోగసిద్ధిని పొందవచ్చును.

అరుణ ఉవాచ:

శ్లో|| అయతిః శ్రద్ధయోపేతః యోగాచ్చలిత మానసః|

అప్రాప్య యోగ సంసిద్ధిం కాంగతిం కృష్ణ! గచ్ఛతి|| (37)

శ్లో|| కచ్చిన్నో భయ విభ్రష్టః చిన్నాభ్రమివ నశ్యతి|

అప్రతిష్ఠో మహాబాహో! విమూఢో బ్రహ్మణః పథి|| (38)

శ్లో|| ఏ తన్నే సంశయం కృష్ణ ఛేత్తు మర్హస్య శేషతః|

త్వ దన్య స్సంశయస్యాస్య ఛేత్తా నపమ్యప పద్యతే|| (39)

తా|| కృష్ణా! శ్రద్ధ ఉన్నప్పటికీ ప్రయత్నలోపం వల్ల యోగం నుండి మనస్సు చలించినవాడు యోగసిద్ధిని పొందలేకపోతే అతడి గతి ఏమిటి?

ఓ మహాబాపలడా! యోగమార్గంలో నిలువలేక, మోహంలో పడి పోయిన సాధకుడు రెంటికీ చెడినవాడై చెదిరిన మేఘంలాగా వ్యర్థుడై నశించిపోడా?

కృష్ణా! నా యీ సందేహాన్ని పూర్తిగా తొలగించగలిగిన వాడవు నీవే. ఈ సంశయాన్ని తొలగించగలవారు నీకన్నా వేరే ఎవరూ నాకు లభించరు.

శ్రీ భగవానువాచ:-

శ్లో॥ పార్థ! నైవేహ నాముత్ర వినాశస్తస్య విద్యతే |
నహికల్యాణ కృత్ కశ్చిత్ దుర్గతింతాత! గచ్ఛతి || (40)

తా|| భగవానుడంటున్నాడు. పార్థా! అట్టివానికి ఇక్కడగాని, అక్కడ (ఆ లోకంలో)గాని ఎక్కడా నాశనం లేదు. నాయనా! మంచి పనిచేసినవాడెవడూ దుర్గతిని పొందడు.

శ్లో॥ ప్రాప్య పుణ్య కృతాం లోకాన్ ఉషిత్వా శాశ్వతీ స్సమాః |
శుచీనాం శ్రీమతాంగేహ యోగభ్రష్టోఽభిజాయతే || (41)

తా|| యోగభ్రష్టుడు పుణ్యకర్తల వల్ల వచ్చే లోకాలను పొంది, అనేక సంవత్సరాలు అక్కడ నివసించి, శుచివంతులు - శ్రీమంతులు అయిన వారింట జన్మిస్తాడు.

శ్లో॥ అథవా యోగినా మేవ కులేభవతి భీమతాం |
ఏతద్ధి దుర్లభతరం లోకేజన్త యదీదృశం || (42)

తా|| లేదా వివేకులైన (బుద్ధిమంతులైన) యోగుల ఇంటిలోనే జన్మిస్తాడు.
లోకంలో ఈ విధమైన జన్మ చాలా అరుదుగా లభిస్తుంది.

శ్లో|| తత్ర తం బుద్ధి సంయోగం లభతే పౌర్వ దేహికం|

యతతేచతతో భూ యః సంసిద్ధౌ కురునందన|| (43)

తా|| కురునందనా! అక్కడ (ఆ యోగుల ఇంట) పూర్వదేహ సంబంధమైన బుద్ధితో సంపర్కం కలిగి అక్కడినుండే మరల యోగసిద్ధికై ప్రయత్నం చేస్తాడు.

శ్లో|| పూర్వాభ్యాసేన తేనైవ హ్రీయతే హ్య వశోఽపిసః|

జిజ్ఞాసు రపి యోగస్య శబ్ద బ్రహ్మోతి వర్తతే|| (44)

తా|| పూర్వజన్మలో చేసిన అభ్యాసం చేతనే అవుతుంది అతడు అందులోనికి (యోగంలోకి) లాగబడతాడు. యోగాన్ని ఆచరించాలనే జిజ్ఞాస కలిగినా చాలు శబ్ద బ్రహ్మోన్ని దాటిపోతాడు.

శ్లో|| ప్రయత్నాద్యత మానస్తు యోగీ సంశుద్ధ కిల్బిషః|

అనేక జన్మ సంసిద్ధః తతోయాతి పరాంగతిం|| (45)

తా|| పట్టుదలతో ప్రయత్నించే యోగి ప్రయత్నం వల్ల దోషాలన్నింటి నుండి విడివడి, శుద్ధుడై, అనేక జన్మలలో చేసిన సాధనల వల్ల కలిగే సిద్ధిని పొంది, అంతట పరమగతిని చేరుకుంటాడు.

శ్లో|| తపస్వి భ్యోఽభికో యోగీ జ్ఞానిభ్యోఽపి మతోభికః|

కల్పిభ్యశ్చాభికో యోగీ తస్మాద్భ్యోగీ భవార్జున|| (46)

తా|| తపస్సు చేసే వారికన్న యోగి అధికుడు. జ్ఞానుల కన్న కూడా ఎక్కువని నా అభిప్రాయం. కర్మచేసే వారికన్న యోగి అధికుడు. అందువల్ల ఓ అర్జునా! నీవు ఆత్మ సంయమయోగివికా!

శ్లో|| యోగినా మపి సర్వేషాం మధ్యతే నాంతరాత్మనా|

శ్రద్ధావాన్ భజతే యో మాం సమేయుక్త తమోమతః|| (47)

తా|| యోగులందరిలో కూడా ఎవరైతే తన మనస్సును నాయందే నిలిపి శ్రద్ధతో నన్ను భజిస్తాడో అతడే యోగులలో ఉత్తముడని నా అభిప్రాయం.

గద్యం:- ఓం తత్ సత్ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసు ఉపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జున సంవాదే ఆత్మ సంయమ యోగోనామ షష్ఠోఽధ్యాయః||

Audio CD, Video DVD, Book, Pen Drive, External Hard Disk

రూపములలో క్రింద వివరించిన గ్రంథములు (సంపూర్ణ వ్యాఖ్య సహితంగా)

మావద్ద అందుబాటులో గలవు

I. మహాభారతం : ఆదిపర్వం, సభాపర్వం, అరణ్యపర్వం, విరాటపర్వం, ఉద్యోగపర్వం, భీష్మపర్వం.... శాంతిపర్వం; జీవనసత్యాలు; ధర్మాధర్మ విశ్లేషణ; ద్రౌపది; కర్ణుడు; ప్రశ్నలు - సమాధానములు ; మహాభారతంలోని రామాయణం;

II. ఆధ్యాత్మిక గ్రంథములు : కర్మసిద్ధాంతం, జీవుల సుడిగుండాలు, ప్రశాంత జీవనానికి 18 సూత్రములు, మరణాన్ని మంగళప్రదంచేసుకో, ఆధ్యాత్మిక జీవనం, శ్రీ శంకరాద్వైత వ్యాసమాల, ప్రశ్నలు - సమాధానములు;

III. ప్రకరణ గ్రంథములు : తత్త్వబోధ, భజగోవిందం, శ్రీ దక్షిణామూర్తిస్తోత్రం, ఆత్మవిద్యావిలాసం, ఉపదేశసారం, ఆత్మబోధ, అద్వైతసారం, సాధనపంచకం, వివేక చూడామణి, నిర్వాణషట్కం

IV. శ్రీమద్భగవద్గీత : 1-18 అధ్యాయములు

V. ఉపనిషత్తులు : ఈశావాస్య, కేన, కఠ, ముండక, మాండూక్య, కైవల్య, గర్భ, సూర్య, దర్శన, తారసార, మహావాక్య, పంచబ్రహ్మ, గోపాలతాపిన్య, వరాహ, శాట్వాత్యనీ, హయగ్రీవ, దత్తాత్రేయ, గారుడ, కలిసంతరణ, జాబాలి, సౌభాగ్యలక్ష్మీ, సరస్వతీరహస్య, బహ్వాచ, ముక్తిక

VI.భక్తి: శ్రీమద్భాగవతం, శ్రీనారదభక్తిసూత్రములు, శ్రీకృష్ణఅష్టోత్తరశతనామావళి

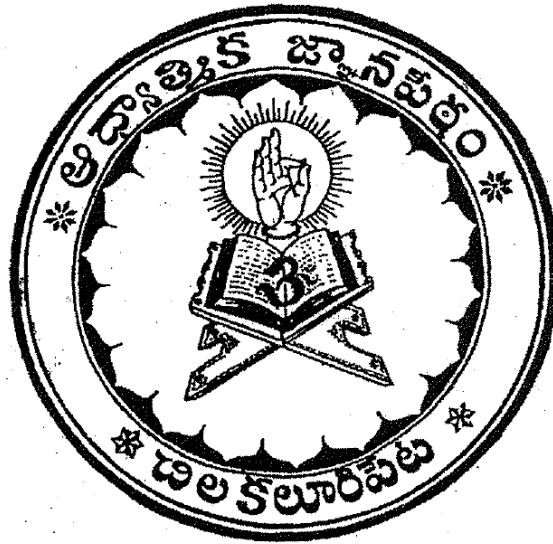
VII. బ్రహ్మసూత్రములు : శ్రీ బాదరాయణ విరచిత బ్రహ్మసూత్రములు

VIII. గురువు : శ్రీ గురుగీత, గురువు యొక్క అవసరము, ఆషాడ / గురు / వ్యాస పూర్ణిమ ప్రాధాన్యత, గురువును ఎలా గుర్తించి సేవించాలి, ఎందుకు ?, గురువు పట్ల శిష్యుని కర్తవ్యం, గురుపదేశం, గురువు యొక్క ఆవశ్యకత, గురువు యొక్క అనుగ్రహం ఎందుకు ? ఎలా పొందాలి ?, గురు పాదతీర్థం

IX. సాధనలు : పరమార్థ సాధనలు, సమాధి అభ్యాసం

X. ఇతర గ్రంథములు : మహాత్ముల సూక్తులు, ఉత్తమ జీవనవిధానం, పరమార్థ సాధనలు , మోక్ష సాధనా రహస్యం , ధ్యానం - ప్రయోజనములు, సో2హం భావన ద్వారా ముక్తి

XI. మరెన్నో ఇతర గ్రంథములు

Please Contact :

Website : WWW.SRICALAPATHIRAO.COM

Email : care@srichalathirao.com

Contact : +91 80085 39770 / +91 9538858115